12.1.26

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

P-2065/2021-69

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu po sucu pojedincu Ivi Karin Šipek u pravnoj stvari prvotužitelja BARICA HRANILOVIĆ iz Zagreba, Trnsko 1B, OIB: 14296669912, i drugotužitelja STJEPAN DUMANČIĆ iz Zagreba, Antuna Šoljana 7, OIB: 43266041842, kojeg zastupa punomoćnik Mladen Klaić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu KLAIĆ I KLAIĆ j.t.d. Kutina, Kolodvorska 24, protiv tuženika ELEKTRO TERMIČKI SUSTAVI d.o.o. Nova Gradiška, Ulica I Industrijski odvojak 8, OIB: 66950824428, kojeg zastupa punomoćnik Javorko Novak, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu Tatjana Pracny-Novak i Javorko Novak iz Slavonskog Broda, A. Štampara 43, uz sudjelovanje umješača na strani tužitelja DELTA BLATO d.o.o. u stečaju, Zagreb, Jurja Dalmatinca 7, OIB: 02734240858, kojeg zastupa stečajni upravitelj Jurica Tončić iz Zagreba, Đorđićeva 19, i umješača na strani tuženika Sandra Evačić iz Zagreba, Lojenov Prilaz 10, OIB: 94901767307, radi utvrđivanja osporene tražbine, nakon održane glavne rasprave zaključene 28. studenog 2025. u prisutnosti punomoćnika stranaka, s danom objave 12. siječnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

" Utvrđuje se da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi stečajnog dužnika DELTA BLATO d.o.o. u stečaju, Zagreb, Karlovačka cesta 24, OIB 02734240858 pravna radnja istoga stečajnog dužnika i to uknjižbe založnoga prava na njegovim nekretninama upisanim u zk.ul. 10381 k.o. Blato novo i to suvlasničkog dijela i to 19. etaže, 79/1000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-19) Poslovni prostor oznake BPP2 u prizemlju B diletacije netto korisne površine 136,89 m2, neodvojivo povezano s vlasništvom spremišta BPP2 tlocrtne površine 53,56 m2 i spremište BPP2 tlocrtne površine 100,66 m2 u podrumu A diletacije, garažnog mjesta oznake G29 tlocrtne površine 12,59 m2 u podrumu B diletacije, garažnih mjesta oznake G12 tlocrtne

površine 15,40 m2, oznake G13 tlocrtne površine 15,40 m2, oznake G16 tlocrtne površine 15,40 m2, oznake G17 tlocrtne površine 15,40 m2, oznake G18 tlocrtne površine 15,60 m2 i oznake G19 tlocrtne površine 15,70 m2 u podrumu C diletacije, kao s vlasništvom vanjskog parkirališnog mjesta oznake PM51 tlocrtne površine 13,75 m2, sve u etažnom elaboratu označeno smeđom bojom, a koji se nalazi u poslovnoj zgradi izgrađenoj na čkbr. 1460/1 Poslovna zgrada br. 24 i 24A, Karlovačka cesta i dvorište sa 4476 m2, odnosno Poslovna zgrada br. 24 i 24A sa 1136 m2 i dvorište sa 3.340 m2 izvršenim za korist tuženika ELEKTRO TERMIČKI SUSTAVI d.o.o., Nova Gradiška, Ulica I Industrijski odvojak 8, OIB 66950824428, provedena u zemljišnim knjigama rješenjem Zemljišnoknjižnog odjela Novi Zagreb Općinskog suda u Novom Zagrebu dana 07. rujna 2016. godine pod brojem Z-19272/2016 i to temeljem Sporazuma o zasnivanju založnog prava – hipoteke od 07. prosinca 2015. godine potvrđenog od strane Javnog bilježnika DAMIRA ANDRAŠIĆA u Zagrebu dana 07. prosinca 2015. godine pod brojem OV-11972/2015 zaključenog između tuženika kao založnog vjerovnika i stečajnog dužnika kao založnog dužnika radi osiguranja novčane tražbine tuženika u iznosu od 80.331,69 EUR u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB na dan isplate uvećano za zatezne kamate i troškove koji bi eventualno nastali prilikom ostvarivanja tražbine za korist istoga tuženika te se nalaže brisanje uknjižbe založnog prava provedene za korist istog tuženika na navedenim nekretninama stečajnog dužnika DELTA BLATO d.o.o. u stečaju, Zagreb, Karlovačka cesta 24, OIB: 02734240858 rješenjem Zemljišnoknjižnog odjela Novi Zagreb Općinskog suda u Novom Zagrebu dana 07. rujna 2016. godine pod brojem Z-19272/2016 i uspostava zemljišnoknjižnog stanja kakvo je bilo u zemljišnim knjigama prije navedene uknjižbe založnog prava. "

II. Nalaže se tužiteljima u roku od 8 (osam) naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 4.772,93 EUR.

III. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka za iznos od 12.843,75 EUR.

Obrazloženje

1. Raniji prvotužitelj Nikola Hranilović te drugotužitelj Stjepan Dumančić su 26. travnja 2019. podnijeli ovom sudu tužbu ispravljenu i dopunjenu podneskom od 29. svibnja 2019. protiv tuženika radi pobijanja pravnih radnji stečajnih dužnika. U tužbi navode da je rješenjem ovog suda poslovni broj St-5877/2016 od 26. srpnja 2017. otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom društvom DELTA BLATO d.o.o. u stečaju, a da je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad navedenom dužnikom podnijet od strane Financijske agencije kao predlagatelja 7. rujna 2016. Tužitelji tvrde da su stečajni vjerovnici navedenog stečajnog dužnika te da je stečajni dužnik vlasnik nekretnina upisanih u zk.ul. 10381 k.o. Blato novo i to suvlasničkog dijela i to 19. etaže, 79/1000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-19) Poslovni prostor oznake BPP2 u prizemlju B diletacije netto korisne površine 136,89 m2, neodvojivo povezano s vlasništvom spremišta BPP2 tlocrtne površine 53,56 m2 i spremište BPP2 tlocrtne površine 100,66 m2 u podrumu A diletacije, garažnog mjesta oznake G29 tlocrtne površine 12,59 m2 u podrumu B diletacije, garažnih mjesta oznake G12 tlocrtne površine 15,40 m2, oznake G13 tlocrtne površine 15,40 m2, oznake G16 tlocrtne površine 15,40 m2, oznake G17 tlocrtne površine 15,40 m2, oznake G18 tlocrtne površine 15,60 m2 i oznake G19

tlocrtne površine 15,70 m2 u podrumu C diletacije, kao s vlasništvom vanjskog parkirališnog mjesta oznake PM51 tlocrtne površine 13,75 m2, sve u etažnom elaboratu označeno smeđom bojom, a koji se nalazi u poslovnoj zgradi izgrađenoj na čkbr. 1460/1 Poslovna zgrada br. 24 i 24A, Karlovačka cesta i dvorište sa 4476 m2, odnosno Poslovna zgrada br. 24 i 24A sa 1136 m2 i dvorište sa 3.340 m2. Nadalje tvrde da je na navedenim nekretninama stečajnog dužnika za korist ovdje tuženika kao založnog vjerovnika uknjiženo založno pravo rješenjem Zemljišnoknjižnog odjela Novi Zagreb, Općinskog suda u Novom Zagrebu od 7. rujna 2016. pod brojem Z-19272/2016 i to temeljem Sporazuma o zasnivanju založnog prava-hipoteke od 7. prosinca 2015. potvrđenog od strane javnog bilježnika Damira Andrašića u Zagrebu, dana 7. prosinca 2015. pod brojem OV-11972/2015 radi osiguranja novčane tražbine u iznosu od 80.331,69 EUR u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB na dan isplate, uvećano za zatezne kamate i troškove koji bi eventualno nastali prilikom ostvarivanja iste tražbine. Tvrde da je ovdje tuženik kao založni vjerovnik navedeno založno pravo na nekretninama stečajnog dužnika stekao uknjižbom 7. rujna 2016., odnosno istoga dana kada je Financijska agencija kao predlagatelj protiv stečajnog dužnika kod ovog suda pod brojem St-5877/2016 podnijela prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad istim zbog prezaduženosti i dugotrajne blokade računa stečajnog dužnika. Tvrde da su navedenog dana sukladno odredbi članka 209. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 71/15 i 104/17, dalje u tekstu: SZ) uknjižbom u zemljišne knjige založnog prava na nekretninama stečajnog dužnika nastupili i pravni učinci pobijane pravne radnje i to ranije navedenog Sporazuma o zasnivanju založnog prava-hipoteke, zaključenog između ovdje tuženika kao založnog vjerovnika i stečajnog dužnika kao založnog dužnika. Nadalje, ističu da je opisanom pobijanom pravnom radnjom stečajnog dužnika čiji pravni učinci su za korist ovdje tuženika, sada stečajnog vjerovnika nastupili na sam dan podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom, ovdje tuženik je kao vjerovnik pogodovan jer je stavljen u povoljniji položaj u odnosu na ostale stečajne vjerovnike stečajnog dužnika jer je time u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom stekao položaj razlučnog vjerovnika pa povezano s time i prvenstvo namirenja iz iste pobijanom pravnom radnjom opterećene nekretnine stečajnog dužnika te da time ne samo da je tuženik stavljen u povoljniji položaj kao stečajni vjerovnik u odnosu na ostale stečajne vjerovnike već je pobijanom pravnom radnjom stečajnog dužnika poremećeno i ujednačeno namirenje svih stečajnih vjerovnika stečajnog dužnika. Tvrde i da je u vrijeme poduzimanja i nastupanja pravnih učinaka ovdje pobijane pravne radnje stečajni dužnik bio prezadužen i nesposoban za plaćanje, a da je ovdje tuženik u to vrijeme znao za tu nesposobnost. Završno, tada tužitelji navode i da stečajne upraviteljice stečajnog dužnika nisu u zakonskom roku od godinu i pol dana od dana otvaranja stečajnog postupka podnijele tužbu radi pobijanja iste prethodno opisane pravne radnje stečajnog dužnika pa da su tužitelji temeljem ovlasti iz odredbe članka 212. stavka 4. SZ-a kao stečajni vjerovnici istog stečajnog dužnika za svoj račun i na svoj rizik ustali ovom tužbom radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika i to u daljnjem roku od 3 mjeseca od istoka roka iz stavka 3. istog članka.

2. Ovaj sud je po drugom sucu dana 3. veljače 2020. donio presudu zbog ogluhe poslovni broj P-996/2019, koja presuda je po žalbi tuženika ukinuta rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-1603/2020-2 od 13. svibnja 2020. te je predmet vraćen ovom sudu na ponovno suđenje.

3. U skladu s uputom iz navedene ukidne odluke ovaj sud je rješenjem od 9. veljače 2021. pozvao tužitelje ispraviti tužbu u dijelu tužbenog zahtjeva koji se odnosi na vračanje imovinskih koristi (ranija točka II. tužbenog zahtjeva), a što tužitelji nisu učinili niti nakon što im je ovaj sud produljio rok za postupanje po navedenom rješenju pa je ovaj sud 23. travnja 2021. donio rješenje kojim se smatra da je u tom dijelu tužba povučena (rješenje pravomoćno dana 18. svibnja 2021.).

4. Kako to proizlazi iz navoda tuženika iznesenih u žalbi protiv ranije navedene presude zbog ogluhe te iz navoda tuženika iznesenih tijekom postupka, tuženik spori aktivnu legitimaciju tužitelja za podnošenje ove tužbe te spori da su ispunjene ostale pretpostavke propisane odredbama SZ-a da bi se ovakva tužba mogla podnijeti. Osim toga, spori i naznačenu vrijednost predmeta spora.

5. Tužitelji tijekom postupka tvrde da su bili ovlašteni podnijeti tužbu jer su samim podnošenjem prijave u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom DELTA BLATO d.o.o. u stečaju stekli položaj stečajnih vjerovnika u skladu s odredbom članka 137. Stečajnog zakona, a da je u međuvremenu prijavljena novčana tražbina drugotužitelja prema stečajnom dužniku dužnikom DELTA BLATO d.o.o. u stečaju utvrđena pravomoćnim rješenjem ovog suda 13. lipnja 2019. broj St-5877/2016-129 kojim je ispravljena tablica stečajnog suca na način da je u I. višem isplatnom redu utvrđena tražbina vjerovnika, ovdje drugotužitelja u iznosu od 553.179,57 kuna te da je u odnosu na tada prvotužitelja Nikolu Hranilovića kao stečajnog vjerovnika navedenog stečajnog dužnika u međuvremenu donesena presuda i rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-4198/2021 od 6. prosinca 2021. kojom je ukinuta presuda ovog suda poslovni broj P-1416/2019 od 15. lipnja 2021. u dijelu točke I. izreke te presude u kojem je bilo utvrđeno kao osnovano osporavanje novčane tražbine Nikole Hranilovića kao tuženika i stečajnog vjerovnika u iznosu od 1.959.778,10 kuna kao tražbine II. višeg isplatnog reda, kao i u točkama II. i III. izreke iste, te je u tom dijelu predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovni postupak. Ističu da iz obrazloženja navedene ukidne odluke proizlazi da je Nikola Hranilović kao stečajni vjerovnik prijavio u stečajnu masu stečajnog dužnika DELTA BLATO d.o.o. u stečaju svoju novčanu tražbinu kao stečajni vjerovnik što znači da u skladu s odredbom članka 153. SZ-a ima pravo na razmjerno namirenje iz stečajne mase stečajnog dužnika pa da iz toga nedvojbeno proizlazi da ima položaj stečajnog vjerovnika u tom stečajnom postupku. Tužitelji su se također očitovali da je u konkretnom slučaju riječ o radnjama stečajnog dužnika koje su pobojne sukladno odredbi članka 199. SZ-a, a istim podneskom od 4. ožujka 2022. su i konačno odredili tužbeni zahtjev na način kako glasi u izreci ove presude.

6.1. Tuženik se tako konačno postavljenom tužbenom zahtjevu protivio podneskom od 8. ožujka 2022. pa je ovaj sud raspravnim rješenjem od 11. ožujka 2022. dopustio preinaku imajući u vidu da je odredbom članka 190. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13, 89/14 - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje u tekstu: ZPP) propisano da tužitelj može do zaključenja prethodnog postupka preinačiti tužbu pri čemu je ovaj sud ocijenio da je dopuštanje preinake svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama.

6.2. Istim podneskom tuženik je ostao kod svih procesnih i materijalno pravnih tvrdnji, spori datum predaje tužbe, spori aktivnu legitimaciju tužitelja te ističe da u trenutku podnošenja tužbe tada tužitelji nisu imali status stečajnih vjerovnika, a upiru i da se prije utuženja nisu obratili i tražili očitovanje stečajnog upravitelja.

7. Tužitelji su u tužbi naznačili vrijednost predmeta spora u iznosu od 13.405,00 EUR/101.000,00 kuna, dok je tuženik navedenoj vrijednost predmeta spora prigovorio kao prenisko postavljenoj te smatra da treba iznositi 79.633,69 EUR/600.000,00 kuna. Ovaj sud je u skladu s odredbom članka 40. stavak 2. ZPP-a te uzimajući u obzir predmet konkretnog spora i postavljeni tužbeni zahtjev ocijenio da su tužitelji primjereno naznačili vrijednost predmeta spora te je stoga mjerodavna vrijednost predmeta spora naznačena u tužbi.

8. Stečajni upravitelj stečajnog dužnika DELTA BLATO d.o.o. u stečaju je podneskom od 24. ožujka 2022. obavijestio sud da ima pravni interes za stupanje u parnicu u svojstvu umješača na strani tužitelja.

9. Tijekom postupka raniji prvotužitelj Nikola Hranilović je preminuo pa je u odnosu na njega rješenjem od 23. kolovoza 2023. utvrđen prekid postupka, koji postupak je na prijedlog tuženika nastavljen rješenjem ovog suda od 23. siječnja 2025. u odnosu na nasljednicu ranijeg prvotužitelja Baricu Hranilović.

10. U spis su zaprimljeni podnesci Sandre Evačić, stečajnog vjerovnika u stečajnom postupku koji se vodi nad umješačem društvom DELTA BLATO d.o.o. u stečaju, kojoj je sud je dopustio miješanje na strani tuženika rješenjem od 28. studenog 2025. Tužitelj je radi otklanjanja eventualnih dvojbi vezanih za zakonitost i pravilnost zastupanja prvotužiteljice kao nasljednice iza ranijeg prvotužitelja u spis dostavio ovjerovljenu izjavu Barice Hranilović kojom je odobrila sve pravne radnje punomoćnika poduzetih u ovom konkretnom postupku pri čemu spisu prileži i uredno popunjena punomoć za zastupanje prvotužiteljice u ovom parničnom postupku.

11.1. Tijekom postupka sud je proveo dokaze uvidom u sadržaj isprava koje prileže spisu i to u rješenje ovog suda St-5877/2016-25 od 26. srpnja 2017. (list 12. do 15. spisa), prijedlog za otvaranje stečajnog postupka (list 16. do 17. spisa), izvadak iz zemljišne knjige (list 18. do 19. spisa), Sporazum o zasnivanju založnog prava-hipoteke od 7. prosinca 2015. (list 20. do 23. spisa), rješenje ovog suda St-5877/2016-129 od 13. lipnja 2019. (list 132. do 133. spisa), presuda i rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-4198/2021-2 od 6. prosinca 2021. (list 134. do 143. spisa), prijava potraživanja u stečajnom postupku St-5877/2016 (list 155. do 156. spisa), rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-4608/2022-3 od 19. prosinca 2022. (list 200. do 208. spisa), rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revd-1057/2023-3 od 14. ožujka 2023. (list 209. do 211. spisa), rješenje ovog suda St-5877/2016-321 od 5. prosinca 2023. (list 212. do 217. spisa), rješenje ovog suda St-5877/2016-332 od 29. prosinca 2023. (list 218. do 220. spisa), rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-55/2024-2 od 15. siječnja 2024. (list 221. do 225. spisa), rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-1239/2024-2 od 20. ožujka 2024. (list 229. do 234. i 238. do 243. spisa), izvješće stečajnog upravitelja od 2. rujna 2024. u predmetu St-5877/2016 (list 249. do 256. spisa), rješenje o

nasljeđivanju (list 258. do 262. spisa), rješenje ovog suda St-5877/2016 od 7. studenog 2024. (list 272. do 290. spisa), rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-4633/2024-3 od 11. prosinca 2024. (list 291. do 306. spisa), Sporazum o osiguranju novčane tražbine (upisom založnog prava (hipoteke) na nekretnini) od 28. studenog 2012. sa prilozima (list 327. do 331. spisa), pisana izjava Barice Hranilović (list 346. do 347. spisa), izvršen je uvid u spise ovog suda poslovni broj St-5877/16 i R2-251/2019.

11.2. Tužitelji su tijekom postupka odustali od prijedloga da se provede financijsko vještačenje, a podredno i građevinsko vještačenje (na ročištu održanom 28. studenog 2025.)

12. Sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13, 89/14 - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje u tekstu: ZPP), temeljem savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan.

13. Predmet spora je pobijanje pravne radnje stečajnog dužnika DELTA BLATO d.o.o. u stečaju, i to uknjižbe založnoga prava na njegovim nekretninama upisanim u zk. ul. 10381 k. o. Blato novo i to suvlasničkog dijela: 19. etaže, 79/1000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-19) Poslovni prostor oznake BPP2 u prizemlju B diletacije netto korisne površine 136,89 m2, neodvojivo povezano s vlasništvom spremišta BPP2 tlocrtne površine 53,56 m2 i spremište BPP2 tlocrtne površine 100,66 m2 u podrumu A diletacije, garažnog mjesta oznake G29 tlocrtne površine 12,59 m2 u podrumu B diletacije, garažnih mjesta oznake G12 tlocrtne površine 15,40 m2, oznake G13 tlocrtne površine 15,40 m2, oznake G16 tlocrtne površine 15,40 m2, oznake G17 tlocrtne površine 15,40 m2, oznake G18 tlocrtne površine 15,60 m2 i oznake G19 tlocrtne površine 15,70 m2 u podrumu C diletacije, kao s vlasništvom vanjskog parkirališnog mjesta oznake PM51 tlocrtne površine 13,75 m2, sve u etažnom elaboratu označeno smeđom bojom, a koji se nalazi u poslovnoj zgradi izgrađenoj na čkbr. 1460/1 Poslovna zgrada br. 24 i 24A, Karlovačka cesta i dvorište sa 4476 m2, odnosno Poslovna zgrada br. 24 i 24A sa 1136 m2 i dvorište sa 3.340 m2 izvršenim za korist tuženika, provedena u zemljišnim knjigama rješenjem Zemljišnoknjižnog odjela Novi Zagreb Općinskog suda u Novom Zagrebu dana 07. rujna 2016. godine pod brojem Z-19272/2016 i to temeljem Sporazuma o zasnivanju založnog prava – hipoteke od 07. prosinca 2015. godine potvrđenog od strane Javnog bilježnika Damira Andrašića u Zagrebu dana 07. prosinca 2015. godine pod brojem OV-11972/2015 zaključenog između tuženika kao založnog vjerovnika i stečajnog dužnika kao založnog dužnika radi osiguranja novčane tražbine tuženika u iznosu od 80.331,69 EUR u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB na dan isplate uvećano za zatezne kamate i troškove koji bi eventualno nastali prilikom ostvarivanja tražbine za korist istoga tuženika te se nalaže brisanje uknjižbe založnog prava provedene za korist istog tuženika na opisanim nekretninama stečajnog dužnika rješenjem Zemljišnoknjižnog odjela Novi Zagreb Općinskog suda u Novom Zagrebu dana 07. rujna 2016. godine pod brojem Z-19272/2016, te uspostava zemljišnoknjižnog stanja kakvo je bilo u zemljišnim knjigama prije navedene uknjižbe založnog prava.

14. Među strankama je sporna aktivna legitimacija tužitelja te je sporno jesu li ispunjene pretpostavke za pobijanje pravne radnje stečajnog dužnika sukladno relevantnim odredbama SZ-a.

15. U odnosu na tuženikov prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja te prigovor vezan za primjenu odredbe članka 212. stavak 4. SZ-a ističe se sljedeće.

16. Tužitelji su ovom sudu podnijeli tužbu 26. travnja 2019. (list 1. spisa). Kako je tužba prvotno sadržavala stranke u postupku i predmet spora, ista je prvotno bila upisana u R2 upisnik (R2-251/2019) te je potom proslijeđena u parničnu pisarnicu gdje joj je dodijeljen spis predmeta P-996/2019, nakon čega je spis dostavljen tada uređujućem sucu u rad. S obzirom da je tužbu trebalo ispraviti, odnosno dopuniti, ovaj sud je rješenjem od 15. svibnja 2019. pozvao tužitelje da to učine, a što su tužitelji učinili podneskom od 29. svibnja 2019. Ovdje valja istaknuti kako je odredbom članka 109. stavak 3. ZPP-a određeno da ako podnesak vezan za rok bude ispravljen, odnosno dopunjen i predan sudu u roku određenom za dopunu ili ispravak, smatrat će se da je podnesen sudu onoga dana kada je prvi put bio podnesen. Imajući u vidu da su tužitelji po pozivu suda u određenom im roku ispravili, odnosno dopunili tužbu, u skladu s ranije citiranom odredbom ZPP-a smatra se da je tako ispravljena i dopunjena tužba podnesena onoga dana kada je prvi put bila podnesena, odnosno 26. travnja 2019.

17. Stečajni postupak nad stečajnim dužnikom DELTA BLATO d.o.o. u stečaju otvoren je rješenjem ovog suda poslovni broj St-5877/2016 dana 26. srpnja 2017.

18. Odredbom članka 212. stavak 4. SZ-a, koja je bila na snazi u vrijeme kada je tužba u ovom predmetu podnesena, određeno je da svaki stečajni vjerovnik ima pravo podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji za svoj račun i na svoj rizik troškova ako stečajni upravitelj ne podnese tužbu radi pobijanja pravnih radnji u roku od 3 mjeseca od isteka roka iz stavka 3. tog članka (godina i pol dana od otvaranja stečajnog postupka).

19. U konkretnom slučaju iz isprava u spisu i tvrdnji stranaka ne proizlazi da bi stečajni upravitelj u roku od godinu i pol dana od otvaranja stečajnog postupka podnio tužbu radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika koje su predmet ovog postupka, a kako su tužitelji tužbu u ovom predmetu podnijeli 26. travnja 2019., razvidno je da su je podnijeli u propisanom roku od 3 mjeseca od isteka roka od godinu i pol dana u kojem je stečajni upravitelj mogao podnijeti tužbu radi pobijanja konkretne radnje. U konkretnom slučaju s obzirom na navedene okolnosti nije postojala obveza tužitelja da prethodno zatraže očitovanje stečajnog upravitelja, kako je to tuženik tijekom postupka tvrdio.

20. Odredbom članka 198. stavak 1. SZ-a propisano je da pravne radnje poduzete prije otvaranja stečajnoga postupka kojima se remeti pravo na ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika (oštećenje vjerovnika), odnosno kojima se pojedini stečajni vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj (pogodovanje vjerovnika), stečajni upravitelj u ime stečajnoga dužnika i stečajni vjerovnici mogu pobijati u skladu s odredbama ovoga Zakona.

21. U odnosu na istaknuti prigovor nedostatka aktivne legitimacije pravilno tužitelj ističe kako su tužitelji bili ovlašteni podnijeti ovu tužbu jer su samim podnošenjem prijave u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom stekli položaj stečajnih vjerovnika, naime odredbom članka 137. SZ-a propisano je da su stečajni vjerovnici osobni vjerovnici dužnika koji u vrijeme otvaranja stečajnog postupka imaju koju imovinsko pravnu tražbinu prema njemu slijedom čega su stekli položaj stečajnog vjerovnika samim podnošenjem prijave tražbine u stečajnom postupku bez obzira na činjenicu kada su im te tražbine utvrđene. Stoga je istaknuti prigovor nedostatka aktivne legitimacije ocijenjen neosnovanim.

22. Odredbom članka 209. SZ-a određeno je da se smatra da je pravna radnja poduzeta u vrijeme nastupanja njezinih pravnih učinaka, a ako je za pravovaljanost nekog pravnog posla potreban upis u javnu knjigu, upisnik ili očevidnik, smatrat će se da je pravni posao poduzet onda kada su bile ispunjene ostale pretpostavke za njegovu valjanost, kad izjava volje o upisu postane obvezujuća za dužnika i kad druga strana podnese zahtjev za upis pravne promjene.

23. U konkretnom slučaju stečajni dužnik DELTA BLATO d.o.o. u stečaju je s tuženikom sklopio Sporazum o zasnivanju založnog prava-hipoteke (list 20. do 23. spisa) dana 7. prosinca 2015. Uvidom u navedeni Sporazum utvrđeno je da je isti sklopljen radi ispunjenja obveza utvrđenih Ugovorom o vansudskoj nagodbi sklopljenoj između tada društva DELTA BLATO d.o.o. i ovdje tuženika u svrhu obustave sudskih postupaka radi provedbe ovrhe na nekretnini sagrađenoj na zk.č.br. 1460/1 k.o. Blato Novo upisanoj u zk.ul.br. 10381 poduložak br. 22 u zemljišnim knjigama Općinskog suda u novom Zagrebu pokrenutoj od strane društva tuženika. Navedenim Sporazumom nastao je ugovorni odnos između založnog vjerovnika, ovdje tuženika, kao osobe ovlaštene da se namiri iz vrijednosti založene stvari i stečajnog dužnika kao založnog dužnika i vlasnika zaloga. Međutim, sama uknjižba založnog prava- hipoteke temeljem navedenog Sporazuma izvršena je tek 7. rujna 2016. pod brojem Z-19272/2016 (prijedlog za uknjižbu založnog prava od 7. rujna 2016. list 381. do 382. spisa), a što je razvidno i iz Izvatka iz zemljišne knjige na listovima 18. do 19. spisa. Stoga su pravni učinci navedenog Sporazuma nastupili tek uknjižbom založnog prava temeljem navedenog Sporazuma 7. rujna 2016., odnosno istoga dana kada je ovom sudu podnesen Prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom DELTA BLATO d.o.o. u stečaju (prijedlog na listovima 16. i 17. spisa), koji prijedlog je podnesen s obzirom da je dužnik (DELTA BLATO d.o.o.) na dan 5. rujna 2016. u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje imao evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju od 120 dana u ukupnom iznosu od 624.107,69 kuna.

24. Ranije citiranom odredbom članka 198. stavak 1. SZ-a propisane su opće pretpostavke pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika koje moraju biti kumulativno ispunjene, a to su: a) otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom, b) prije otvaranja stečajnog postupka poduzeta je pravna radnja koja može biti predmetom pobijanja, c) pobijana radnja dovela je do oštećenja ili pogodovanja vjerovnika te d) krajnji rezultat pobijanja mora se očitovati u povećanju mogućnosti namirenja svih vjerovnika. Osim navedenih općih pretpostavki, da bi sud prihvatio tužbeni zahtjev usmjeren na pobijanje pravne radnje, mora biti ispunjena i jedna od posebnih

pretpostavki za pobijanje. Posebne pretpostavke pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika propisane su, ovisno o razlozima za pobijanje, odredbama članka 199. do 207. SZ-a. U konkretnom predmetu tužitelj se poziva na posebne pretpostavke propisane odredbom članka 199. SZ-a.

25. Odredbom članka 199. stavak 1. SZ-a određeno je da pravna radnja, poduzeta u posljednja tri mjeseca prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka, kojom se jednom stečajnom vjerovniku daje ili omogućava osiguranje ili namirenje na način i u vrijeme u skladu sa sadržajem njegova prava (kongruentno namirenje), može se pobijati ako je u vrijeme kad je poduzeta dužnik bio nesposoban za plaćanje i ako je vjerovnik u to vrijeme znao za tu nesposobnost, dok je stavkom 2. istoga članka propisano da je pobojna i pravna radnja kojom se jednom stečajnom vjerovniku daje ili omogućava osiguranje ili namirenje u skladu sa sadržajem njegova prava, ako je poduzeta nakon podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka i ako je vjerovnik u vrijeme njezina poduzimanja znao za nesposobnost za plaćanje ili za prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka. Odredbom članka 199. stavak 3. SZ-a određeno je da će se smatrati da je vjerovnik znao za nesposobnost za plaćanje ili za prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka ako je znao ili je morao znati za okolnosti iz kojih se nužno moralo zaključiti da postoji nesposobnost za plaćanje ili da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka.

26. Imajući u vidu opće i posebne pretpostavke pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, valja istaknuti kako se temeljem istih radi o zahtjevu usmjerenom na pobijanje pravne radnje upravo stečajnog dužnika kojom se remeti pravo na ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika (oštećenje vjerovnika), odnosno kojom se pojedini stečajni vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj (pogodovanje vjerovnika). U konkretnom slučaju, sam Sporazum temeljem kojeg je upisano založno pravo- hipoteka u korist tuženika je pravna radnja koju je stečajni dužnik poduzeo i kojom se ovdje tuženik eventualno stavio u povoljniji položaj čime se remeti pravo na ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika, a imajući u vidu da su pravni učini istog nastali na sam dan podnošenja Prijedloga za otvaranje stečajnog postupka kada je stečajni dužnik već bio u neprekidnoj blokadi 120 dana. Osim toga, Sporazum je sklopljen 7. prosinca 2015., a tuženik je podnio prijedlog za uknjižbu založnog prava temeljem istoga čak 9 mjeseci nakon, i to upravo na dan kada je i podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka iz čega bi proizlazilo da su pravni učinci Sporazuma nastali u vrijeme kad je stečajni dužnik već bio nesposoban za plaćanje i da je tuženik kao vjerovnik znao za tu nesposobnost.

27. Međutim, imajući u vidu konačno određeni tužbeni zahtjev razvidno je kako tužitelji pobijaju pravnu radnju uknjižbe založnog prava na ranije opisanim nekretninama stečajnog dužnika izvršenu za korist ovdje tuženika slijedom čega je radnja koja se pobija u ovom postupku uknjižba založnog prava, a ne pravna radnja koju je stečajni dužnik poduzeo u vidu sklapanja ranije navedenog Sporazuma, bez obzira što su pravni učinci Sporazuma nastali tek uknjižbom istoga u zemljišnim knjigama nadležnog suda. Iz spisu priležećeg Prijedloga za uknjižbu založnog prava na listu 381. i 382. spisa proizlazi da je isti prijedlog za uknjižbu podnio ovdje tuženik, a ne stečajni dužnik. Osim toga sam upis založnog prava-hipoteke temeljem podnesenog prijedloga vrši zemljišnoknjižni odjel nadležnog općinskog suda pa se u konkretnom slučaju, kako je tužbeni zahtjev postavljen, niti ne radi o pravnoj radnji koju

je poduzeo stečajni dužnik pa stoga nisu ispunjene niti pretpostavke za pobijanje pravne radnje koja je predmet utuženja slijedom čega je tužbeni zahtjev valjalo odbiti kao neosnovan i odlučiti kao u točki I. izreke ove presude.

28. Odluka o zahtjevu tuženika za naknadom troškova parničnog postupka temelji se na odredbama čl. 154. st. 1., čl. 155. st. 1. i 2. ZPP-a, u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23, dalje u tekstu: Tarifa), prema zahtjevu za naknadu troškova (list 406. spisa) uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora (101.000,00 kuna/13.405,00 EUR) te vrijednost boda u iznosu od 2,00 EUR.

29. Tuženiku je kao potreban priznat slijedeći trošak:
- trošak sastava žalbe od 13. veljače 2020. (Tbr. 10.1. Tarife) u iznosu od 625,00 EUR, uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 156,25 EUR,
- trošak izvida spisa (Tbr. 36. Tarife) u iznosu od 50,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 12,50 EUR
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu održanom 13. srpnja 2021. (očiglednom omaškom u troškovniku naveden datum 13. srpanj 2020., Tbr. 9.2. Tarife) u iznosu od 250,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 62,50 EUR,
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu održanom 11. ožujka 2022. (Tbr. 9.1. Tarife) u iznosu od 500,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 125,00 EUR,
- trošak sastava podneska od 1. travnja 2022. (Tbr. 8.1. Tarife) u iznosu od 500,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 125,00 EUR,
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu održanom 12. listopada 2023. (Tbr. 9.2. Tarife) u iznosu od 250,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 62,50 EUR,
- trošak sastava podneska od 31. listopada 2023. (Tbr. 8.4. Tarife) u iznosu od 50,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 12,50 EUR,
- trošak sastava podneska od 6. lipnja 2024. (Tbr. 8.4. Tarife) u iznosu od 50,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 12,50 EUR,
- trošak sastava podneska od 11. rujna 2024. (Tbr. 8.4. Tarife) u iznosu od 50,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 12,50 EUR,
- trošak sastava podneska od 26. listopada 2024. (Tbr. 8.4. Tarife) u iznosu od 50,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 12,50 EUR,
- trošak sastava podneska od 7. siječnja 2025. (Tbr. 8.4. Tarife) u iznosu od 50,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 12,50 EUR,
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu održanom 24. travnja 2025. (Tbr. 9.2. Tarife) u iznosu od 250,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 62,50 EUR,
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu održanom 28. kolovoza 2025. (Tbr. 9.1. Tarife) u iznosu od 500,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 125,00 EUR,

- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu održanom 28. studenog 2025. (Tbr. 9.1. Tarife) u iznosu od 500,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 125,00 EUR,
- trošak sudske pristojbe na žalbu u iznosu od 179,18 EUR, odnosno ukupno mu je priznat trošak u iznosu od 4.772,93 EUR slijedom čega je odlučeno kao u točki II. izreke ovog rješenja.

30.1. Prvenstveno se ističe da je tuženikov zahtjev za naknadom troškova u odnosu na sve priznate mu radnje odbijen u odnosu na prekomjerno neosnovano zatraženi trošak s obzirom da mu prema vrijednosti predmeta spora za pojedinu radnju pripada nagrada u punoj vrijednosti od 250 bodova, dok je tuženik nagradu zatražio, kako to iz zahtjeva proizlazi, u vrijednosti od 500 bodova. Nadalje, tuženikov zahtjev odbijen je u odnosu na neosnovano prekomjerno zatraženi trošak pristupa na ročište održano 13. srpnja 2021. iz razloga se na tom ročištu nije raspravljalo o glavnoj stvari, već je na ročištu određen zastoj postupka pa mu za pristup na to ročište pripada nagrada prema Tbr. 9.2. Tarife, a ne Tbr. 9.1. Tarife kako je to tuženik zatražio, a s iste osnove je njegov zahtjev odbijen i u odnosu na prekomjerno neosnovano zatraženi trošak zastupanja na ročištima 12. listopada 2023. i 24. travnja 2025. na kojima se raspravljalo samo o procesnim pitanjima te se nije raspravljalo o glavnoj stvari. Tuženikov zahtjev odbijen je kao neosnovan u odnosu na zatraženi trošak sastava podneska od 8. ožujka 2022. iz razloga što je taj trošak ocijenjen nepotrebnim s obzirom da je predan neposredno prije održavanja ročišta 11. ožujka 2022. za pristup na koje ročište je tuženiku u cijelosti priznata zatražena nagrada, a tuženik je na navedenom ročištu mogao i morao iznijeti sve navode iz navedenog podneska. Nadalje, tuženikov zahtjev odbijen je kao neosnovan u odnosu na zatraženi trošak pristupa na ročište 21. listopada 2022. iz razloga što mu taj trošak nije niti nastao s obzirom da navedeno ročište nije niti održano, kao i u odnosu na zatraženi trošak sastava podneska od 19. travnja 2022. iz razloga što navedeni podnesak ne prileži spisu pa mu taj trošak očigledno niti ni nastao. Ukoliko je tuženik omaškom zatražio trošak sastava podneska od 19. travnja 2022., a radi se o podnesku od 19. travnja 2023. i taj trošak je ocijenjen nepotrebnim za vođenje ovog postupka jer istim tuženik ponavlja već istaknuti prigovor aktivne legitimacije nepotrebno se pritom pozivajući na sudsku praksu višeg suda. Tuženiku je nagrada za sastav podneska od 31. listopada 2023. dosuđena prema Tbr. 8.4. Tarife, a ne Tbr. 8.1. Tarife kako je to tuženik zatražio iz razloga što se prema sadržaju tog podneska radi o podnesku koji spada u kategoriju tzv. ostalih podnesaka. Tuženikov zahtjev odbijen je u odnosu na zatražene troškove sastava podnesaka od 29. studenog 2023., 8. siječnja 2024., 14. veljače 2024., 12. srpnja 2024. jer ti troškovi nisu bili potrebni za vođenje ove parnice. Tuženikov zahtjev odbijen je i u odnosu na prekomjerno neosnovano zatraženi trošak sastava podneska od 6. lipnja 2024. iz razloga što istim tuženik u bitnome obavještava sud da je okončan ostavinski postupak iza ranijeg tužitelja Nikole Hranilovića, trošak sastava podneska od 11. rujna 2024. kojim obavještava sud o tome tko je nasljednik iza ranijeg tužitelja Nikole Hranilovića, trošak sastava podneska od 26. listopada 2024. kojim dostavlja rješenje o nasljeđivanju iza ranijeg tužitelja Nikole Hranilovića te trošak sastava podneska od 7. siječnja 2025. kojim obavještava sud da je odlukom višeg suda ukinut stečajni plan u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom, pa se radi o podnescima koji spadaju u kategoriju tzv. ostalih podnesaka za koje je nagrada propisana Tbr. 8.4. Tarife, a ne Tbr. 8.1. Tarife kako je to tuženik zatražio. Tuženikov zahtjev odbijen je i u odnosu na zatraženi trošak sastava podneska od 23. lipnja 2025. jer je taj trošak

ocijenjen nepotrebnim za vođenje ovog postupka budući istim tuženik iznosi već ranije iznesene navode tijekom postupka.

30.2. Slijedom navedenoga, tuženikov zahtjev za naknadom troškova odbijen za ukupni iznos od 12.843,75 EUR slijedom čega je odlučeno kao u točki III. izreke ove presude.

U Zagrebu 12. siječnja 2026.

S U D A C
Iva Karin Šipek

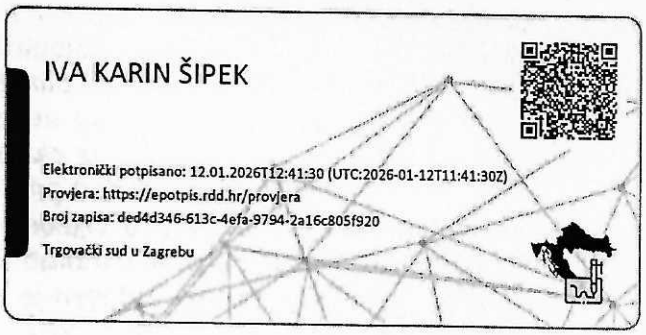

POUKA O REDOVITOM PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 8 (osam) dana od dana primitka pisanog otpravka presude, odnosno od dana objave presude ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Broj zapisa: **9-30881-88ead**

Kontrolni broj: **0c6c1-0306b-1a0ee**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: Pž-1476/2026-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA
I
RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Lenka Ćorić, predsjednice vijeća, Gordana Zubaka, suca izvjestitelja i Ivana Mlinarić, članice vijeća u pravnoj stvari 1. tužitelja BARICE HRANILOVIĆ iz Zagreba, Trnsko 1B, OIB: 14296669912, i 2. tužitelja STJEPANA DUMANČIĆA iz Zagreba, Antuna Šoljana 7, OIB: 43266041842, kojeg zastupa punomoćnik Mladen Klaić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Klaić I Klaić j.t.d. Kutina, Kolodvorska 24, protiv tuženika ELEKTRO TERMIČKI SUSTAVI d.o.o., Nova Gradiška, Ulica I Industrijski odvojak 8, OIB: 66950824428, kojeg zastupa punomoćnik Javorko Novak, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu Tatjana Pracny-Novak i Javorko Novak iz Slavonskog Broda, A. Štampara 43, uz sudjelovanje umješača na strani tužitelja DELTA BLATO d.o.o. u stečaju, Zagreb, Jurja Dalmatinca 7, OIB: 02734240858, kojeg zastupa stečajni upravitelj Jurica Tončić iz Zagreba, Đorđićeva 19, i umješača na strani tuženika Sandre Evačić iz Zagreba, Lojenov Prilaz 10, OIB: 94901767307, radi pobijanja pravnih radnji stečajnoga dužnika, odlučujući o žalbi tužitelja, žalbi tuženika i žalbi i dopuni žalbe umješača na strani tuženika Sandre Evačić protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2065/2021-69 od 12. siječnja 2026., u sjednici vijeća održanoj 19. svibnja 2026.

presudio je

I. Odbija se žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2065/2021-69 od 12. siječnja 2026. u točkama I. i II. njezine izreke.

II. Odbija se žalba tuženika kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2065/2021-69 od 12. siječnja 2026. u točki III. izreke.

riješio je

I. Odbacuje se kao nedopuštena žalba tuženika podnesena protiv točke II. izreke presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2065/2021-69 od 12. siječnja 2026.

II. Odbacuje se kao nedopuštena žalba i dopuna žalbe umješača na strani tuženika Sandre Evačić podnesena protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2065/2021-69 od 12. siječnja 2026.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev kojim je tužitelj zahtijevao da se utvrdi da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi stečajnoga dužnika DELTA BLATO d.o.o. u stečaju, Zagreb, Karlovačka cesta 24, OIB 02734240858, pravna radnja tog stečajnoga dužnika i to uknjižbe založnoga prava na njegovim nekretninama upisanim u zk.ul. 10381 k.o. Blato novo i to suvlasničkog dijela i to 19. etaže, 79/1000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-19) Poslovni prostor oznake BPP2 u prizemlju B diletacije netto korisne površine 136,89 m2, neodvojivo povezano s vlasništvom spremišta BPP2 tlocrtne površine 53,56 m2 i spremište BPP2 tlocrtne površine 100,66 m2 u podrumu A diletacije, garažnog mjesta oznake G29 tlocrtne površine 12,59 m2 u podrumu B diletacije, garažnih mjesta oznake G12 tlocrtne površine 15,40 m2, oznake G13 tlocrtne površine 15,40 m2, oznake G16 tlocrtne površine 15,40 m2, oznake G17 tlocrtne površine 15,40 m2, oznake G18 tlocrtne površine 15,60 m2 i oznake G19 tlocrtne površine 15,70 m2 u podrumu C diletacije, kao s vlasništvom vanjskog parkirališnog mjesta oznake PM51 tlocrtne površine 13,75 m2, sve u etažnom elaboratu označeno smeđom bojom, a koji se nalazi u poslovnoj zgradi izgrađenoj na čkbr. 1460/1 Poslovna zgrada br. 24 i 24A, Karlovačka cesta i dvorište sa 4476 m2, odnosno Poslovna zgrada br. 24 i 24A sa 1136 m2 i dvorište sa 3.340 m2 izvršenim za korist tuženika ELEKTRO TERMIČKI SUSTAVI d.o.o., Nova Gradiška, Ulica I Industrijski odvojak 8, OIB 66950824428, provedena u zemljišnim knjigama rješenjem Zemljišnoknjižnog odjela Novi Zagreb Općinskog suda u Novom Zagrebu dana 7. rujna 2016. pod brojem Z-19272/2016 i to temeljem Sporazuma o zasnivanju založnog prava – hipoteke od 7. prosinca 2015. potvrđenog od strane Javnog bilježnika DAMIRA ANDRAŠIĆA u Zagrebu 7. prosinca 2015. pod brojem OV-11972/2015 zaključenog između tuženika kao založnog vjerovnika i stečajnog dužnika kao založnog dužnika radi osiguranja novčane tražbine tuženika u iznosu od 80.331,69 EUR u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate uvećano za zatezne kamate i troškove koji bi eventualno nastali prilikom ostvarivanja tražbine za korist istoga tuženika te se nalaže brisanje uknjižbe založnog prava provedene za korist istog tuženika na navedenim nekretninama stečajnoga dužnika DELTA BLATO d.o.o. u stečaju, Zagreb, Karlovačka cesta 24, OIB: 02734240858 rješenjem Zemljišno-knjižnog odjela Novi Zagreb, Općinskog suda u Novom Zagrebu 7. rujna 2016. pod poslovnim brojem Z-19272/2016 i uspostava zemljišnoknjižnog stanja kakvo je bilo u zemljišnim knjigama prije navedene uknjižbe založnog prava (točka I. izreke). Naloženo je tužiteljima naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 4.772,93 EUR (točka II. izreke) i odbijen je kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 12.843,75 EUR (točka III. izreke).

2. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je prvostupanjski sud utvrdio kako su tužitelji pobijali pravnu radnju uknjižbe založnog prava na navedenim nekretninama stečajnoga dužnika izvršenu za korist tuženika, slijedom čega je radnja koja se pobijala u ovom postupku uknjižba založnog prava, a ne pravna radnja koju

je stečajni dužnik poduzeo u vidu sklapanja Sporazuma o zasnivanju založnog prava – hipoteke od 7. prosinca 2015., bez obzira na to što su pravni učinci tog Sporazuma nastali tek njegovom uknjižbom u zemljišnim knjigama nadležnog suda. Nadalje, prvostupanjski sud je na temelju prijedloga za uknjižbu založnog prava (l. 381. i 382. spisa) utvrdio da je taj prijedlog podnio tuženik, a ne stečajni dužnik. Također, sud je naveo da upis založnog prava-hipoteke, na temelju podnesenog prijedloga, obavlja zemljišnoknjižni odjel nadležnog općinskog suda pa se u konkretnom slučaju, kako je tužbeni zahtjev postavljen, ne radi o pravnoj radnji koju je poduzeo stečajni dužnik i stoga nisu ispunjene pretpostavke za pobijanje pravne radnje koja je predmet utuženja.

3. Tužitelji su podnijeli žalbu protiv točke I. i II. izreke pobijane presude zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom da se presuda preinači i prihvati tužbeni zahtjev odnosno navedena presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Mišljenja su da je prvostupanjski sud pogrešno zaključio da je tužbeni zahtjev tužitelja pogrešno određen na način da se u konkretnom slučaju tužbom pobija uknjižba založnog prava na temelju Sporazuma do koje uknjižbe je došlo 7. rujna 2016., a ne u cijelosti pravna radnja koju je stečajni dužnik poduzeo u vidu zaključenja Sporazuma o zasnivanju založnog prava – hipoteke još dana 7. prosinca 2015. bez obzira što su pravni učinci Sporazuma nastali tek uknjižbom založnog prava u zemljišnim knjigama nadležnog suda. Tužitelji su stajališta da su u konkretnom slučaju ispunjene pretpostavke za pobijanje pravne radnje stečajnoga dužnika. Žalitelji su istaknuli kako nije prihvatljiv pravni stav prvostupanjskog suda da je predmetna uknjižba založnog prava za korist tuženika izvršena na temelju prijedloga samog tuženika i odlukom suda, a ne stečajnoga dužnika pa da se zato ne može pobijati tužbom u ovom postupku. Također, naveli su i da je Sporazum o zasnivanju založnog prava – hipoteke ovršna isprava na temelju koje se može provesti ovrha radi naplate novčane tražbine tuženika kao ovrhovoditelja prema stečajnom dužniku kao ovršeniku pa da stoga i dalje proizvodi pravne učinke te iz tog razloga postavljenim tužbenim zahtjevom nije trebalo utvrđivati da cjelokupan Sporazum, kao pravna radnja stečajnoga dužnika, ne bi proizvodio pravne učinke prema stečajnoj masi stečajnoga dužnika.

4. Tuženik je podnio žalbu protiv točaka II. i III. izreke prvostupanjske presude. Pri tome je istaknuo da je vrijednost predmeta spora u ovoj pravnoj stvari pogrešno određena. Naime, tužitelji su kao vrijednost predmeta spora naveli iznos od 101.000,00 kn, kojemu je iznosu tuženik prigovorio te je predložio da se vrijednost predmeta spora odredi u iznosu od 600.000,00 kn jer je smatrao da ako tužitelji osporavaju tuženikovo pravo kao založnog vjerovnika, tada je logično da stvarna vrijednost mora biti u visini prava koje su tužitelji osporavali u iznosu od 600.000,00 kn / 79.633,69 EUR. Ukazao je i da je postupanje suda u suprotnosti s odredbama Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 155/23: dalje: ZPP) koje određuju način utvrđivanja vrijednosti predmeta spora. Također, naveo je da pobijana presuda ne sadržava obrazloženje zašto nije prihvaćen tuženikov prigovor o utvrđivanju vrijednosti predmeta spora. Predložio je preinačiti

točke II. i III. izreke pobijane presude na način da se naloži tužiteljima snositi sve zatražene troškove postupka.

5. Umješač na strani tuženika Sandra Evačić podnijela je žalbu i dopunu žalbe protiv navedene presude zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava u kojoj je navela da su pobijanom presudom grubo i teško povrijeđena prava tuženika i umješača na strani tuženika. Mišljenja je da sud nije osigurao primjenu postupovnih i materijalnopravnih jamstava pravičnog suđenja u odnosu na stvarna prava tuženika, pa tako i stvarna prava verificiranog umješača na strani tuženika, pri čemu osobitu važnost ima i dužnost suda pravilno, potpuno i na zakonu utemeljeno obrazlaganje odluke i pažljivog ispitivanja odlučnih navoda kako tuženika, tako i odlučnih navoda verificiranog umješača na strani tuženika. Žalitelj je naveo da su pogrešno i nepotpuno ocijenjeni njegov i tuženikov prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja te je prvostupanjski sud pobijanom presudom zauzeo nezakonito pravno shvaćanje suprotno pravnom shvaćanju koje je zauzeo drugostupanjski sud u rješenju poslovni broj Pž-1603/2020-2 od 15. ožujka 2020. Pri tome je obrazlagao zbog čega je stajalište da tužitelji u ovoj pravnoj stvari nisu bili aktivno legitimirani, posebno istaknuvši da tužitelji u trenutku podnošenja tužbe nisu imali status stečajnih vjerovnika pa zato nisu mogli biti aktivno legitimirani. Ukazao je i na nepravilnost u primjeni odredbe čl. 209. Stečajnoga zakona („Narodne novine" broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24; dalje: SZ), zatim da ishod ovog parničnog postupka ima izravan učinak na tijek stečajnoga postupka koji se vodi pod poslovnim brojem St-5877/2016. U dopuni žalbe naveo je da je u pobijanoj presudu navedena pogrešna uputa o pravnom lijeku. Predložio je ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

6. Tuženik je dostavio odgovor na žalbu tužitelja u kojemu je osporio tužiteljeve žalbene navode s prijedlogom da se žalba odbije kao neosnovana.

7. Žalba tužitelja i tuženikova žalba protiv točke III. izreke presude nisu osnovane, a tuženikova žalba protiv točke II. izreke presude i žalba umješača na strani tuženika Sandre Evačić nisu dopuštene.

8. Pobijana presuda ispitana je u skladu s odredbom čl. 365. ZPP-a pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

9. U odnosu na žalbu tužitelja.

9.1. Iz sadržaja tužbenog zahtjeva proizlazi kako su tužitelji u ovoj pravnoj stvari pobijali samo uknjižbu založnoga prava na nekretninama stečajnoga dužnika Delta Blato d.o.o. u stečaju u tuženikovu korist koja je provedena u zemljišnim knjigama na temelju rješenja Zemljišnoknjižnog odjela Novi Zagreb, Općinskog suda u Novom Zagrebu 7. rujna 2016. pod poslovnim brojem Z-19272/2016. Navedeno rješenje doneseno je na temelju prijedloga tuženika po osnovi Sporazuma o zasnivanju založnog prava – hipoteke od 7. prosinca 2015. potvrđenog od strane Javnog bilježnika Damira Andrašića u Zagrebu 7. prosinca 2015. pod brojem

OV-11972/2015, zaključenog između tuženika kao založnog vjerovnika i stečajnoga dužnika kao založnog dužnika radi osiguranja novčane tražbine tuženika u iznosu od 80.331,69 EUR u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate uvećano za zatezne kamate i troškove koji bi eventualno nastali prilikom osnivanja tražbine za korist tuženika. Dakle, tužitelji nisu pobijali navedeni Sporazum o zasnivanju založnog prava – hipoteke od 7. prosinca 2015.

9.2. Prema odredbi čl. 198. st. 1. SZ-a pobijati se mogu pravne radnje poduzete prije otvaranja stečajnoga postupka kojima se remeti pravo na ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika (oštećenje vjerovnika), odnosno kojima se pojedini stečajni vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj (pogodovanje vjerovnika), stečajni upravitelj u ime stečajnoga dužnika i stečajni vjerovnici mogu pobijati u skladu s odredbama ovoga Zakona. S pravnom radnjom izjednačeno je i propuštanje zbog kojega je stečajni dužnik izgubio kakvo pravo ili kojim su protiv njega imovinskopravni zahtjevi bili zasnovani, održani ili osigurani (stavak 2.).

9.3. Nadalje, u smislu odredaba Stečajnoga zakona kojima je uređeno pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika, predmet pobijanja mogu biti pravni poslovi iz čl. 201. i 211. SZ-a te pravne radnje stečajnoga dužnika iz čl. 199., 200., 202., 203., 204., 210. i 211. SZ-a.

9.4. Kao što je navedeno, tužitelji su u ovoj pravnoj stvari pobijali radnju uknjižbe založnoga prava na nekretninama stečajnoga dužnika Delta Blato d.o.o. u stečaju u tuženikovu korist. Uknjižba je radnja suda koja je u konkretnom slučaju dopuštena rješenjem Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj Z-19272/2016, donesenim na prijedlog tuženika, pa je stoga prvostupanjski sud ispravno zaključio da se ne radi o pravnoj radnji koju je poduzeo dužnik već da je riječ o radnji suda zbog čega nisu ispunjene pretpostavke za pobijanje pravne radnje. Nadalje, kada bi se prihvatilo stajalište tužitelja da uknjižba založnog prava može biti objekt pobijanja i da su tužitelji primjerice uspjeli s pobijanjem te radnje, i dalje bi ostao na snazi Sporazum o zasnivanju založnog prava – hipoteke kao pravna osnova stjecanja založnog prava na temelju kojega bi vjerovnik ponovno mogao predložiti uknjižbu založnog prava u zemljišnim knjigama. Osim toga, vjerovnik koji na nekom predmetu iz stečajne mase ima kakvo založno pravo koje nije upisano u javnu knjigu, u skladu sa Stečajnim zakonom, ima pravo na odvojeno namirenje svoje tražbine, kamata i troškova iz vrijednosti založnoga predmeta (čl. 151. SZ-a). Dakle, takav vjerovnik ima status razlučnog vjerovnika. Predmet pobijanja u konkretnom slučaju mogao je biti samo Sporazum o zasnivanju založnog prava – hipoteke od 7. prosinca 2015. te bi eventualni uspjeh u pobijanju tog pravnog posla povlačio i pobojnost radnje uknjižbe založnog prava u zemljišnim knjigama to stoga što bi u takvoj situaciji taj pravni posao izgubio učinak prema stečajnoj masi i to bi u konačnici dovelo do brisanja pobijane uknjižbe u zemljišnim knjigama.

9.5. Pored navedenog, činjenica da je predmetni Sporazum o zasnivanju založnog prava – hipoteke od 7. prosinca 2015. ovršna isprava, to ne utječe na pravilnost i zakonitost pobijane presude. Nije osnovano stajalište tužitelja izneseno u žalbi da se na temelju tog Sporazuma može neposredno provesti ovrha radi naplate novčane tražbine tuženika protiv stečajnoga dužnika kao ovršenika i da zato nije

trebalo utvrđivati da predmetni Sporazum kao pravna radnja stečajnoga dužnika ne bi proizvodio pravne učinke. Naime, s jedne strane, stečajni vjerovnici, u smislu čl. 167. st. SZ-a, mogu svoje tražbine prema dužniku ostvarivati samo u stečajnom postupku, a s druge strane, sukladno čl. 169. st. 5. SZ-a, nakon otvaranja stečajnoga postupka razlučni vjerovnici nisu ovlašteni pokrenuti postupak ovrhe ili osiguranja. Imajući u vidu citirane zakonske odredbe tuženik na temelju navedenog Sporazuma, nakon otvaranja stečajnoga postupka, nije mogao pokrenuti ovršni postupak protiv stečajnoga dužnika te je svoju tražbinu kao stečajni vjerovnik mogao ostvarivati putem dioba nakon unovčenja slobodne stečajne mase odnosno kao razlučni vjerovnik nakon što se u stečajnom postupku unovče nekretnine opterećene njegovim razlučnim pravom.

9.6. Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a, odbijena je žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđena presuda u točkama I. i II. izreke.

10. U odnosu na tuženikovu žalbu.

10.1. Tuženik je žalbom pobijao točke II. i III. izreke presude s prijedlogom da se navedene točke izreke pobijane presude preinače. S obzirom na to da je točkom II. izreke naloženo tužiteljima naknaditi tuženiku troškove postupka u iznosu od 4.772,93 EUR, time je tuženik u tom dijelu uspio sa zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka pa nema pravni interes pobijati točku II. izreke presude. Stoga je u skladu s odredbom čl. 358. st. 3. ZPP-a odbačena tuženikova žalba protiv točke II. izreke prvostupanjske presude.

10.2. U pogledu pobijane točke III. izreke presude, navodi se kako su tužitelji u tužbi kao vrijednost predmeta spora naznačili iznos od 101.000,00 kn / 13.405,00 EUR, a tuženik je, podneskom od 8. ožujka 2022., tijekom prethodnog postupka prigovorio vrijednosti predmeta spora istaknuvši da se vrijednost predmeta spora treba odrediti u iznosu od 600.000,00 kn / 79.633,69 EUR uzimajući u obzir sporni iznos njegove glavnične tražbine prema stečajnom dužniku. Iako prvostupanjski sud nije postupio po odredbi čl. 40. ZPP-a niti je dao jasno obrazloženje zašto smatra da je primjerena vrijednost predmeta spora kako ju je naznačio tužitelj, to ne utječe na pravilnost i zakonitost odluke o troškovima postupka. Naime, tužbeni zahtjev ne odnosi se na isplatu iznosa osiguranog založnim pravom niti se pobija pravna osnova (Sporazum) za stjecanje založnog prava, a također tužbom se ne zahtijeva ustanovljenje založnog prava nego se isključivo pobija sudska radnja uknjižbe založnog prava koja je dopuštena spomenutim rješenjem Općinskog suda u Novom Zagrebu pa se stoga ne može primijeniti odredba čl. 39. ZPP-a na koju se tuženik pozivao u žalbi.

10.3. Odluka o troškovima postupka pravilna je i zakonita i donesena je u skladu s čl. 154. i 155. ZPP-a pa je u odnosu na točku III. izreke presude valjalo odbiti tuženikovu žalbu kao neosnovanu.

11. U odnosu na žalbu i dopunu žalbe umješača na strani tuženika Sandre Evačić.

11.1. Prvostupanjski sud je rješenjem na ročištu od 28. studenoga 2025. dopustio Sandri Evačić miješanje na strani tuženika u ovoj pravnoj stvari. S obzirom na to da je pobijanom presudom tužbeni zahtjev u cijelosti odbijen kao neosnovan, zbog toga drugostupanjski sud u žalbenom postupku ne može protivnoj strani dosuditi više od onoga što je već učinio prvostupanjski sud odbivši tužbeni zahtjev kao neosnovan. Stoga tuženik pa samim time ni umješač na strani tuženika zbog nedostatka pravnog interesa nema pravo na žalbu protiv prvostupanjske presude jer u opisanoj situaciji (cjelokupno odbijanje tužbenog zahtjeva) umješač podnošenjem žalbe ne bi mogao pomoći stranci kojoj se pridružio u sporu, a niti dalje pozitivno utjecati na svoju procesnu sudbinu.

11.2. Zbog navedenog, ovaj sud je primjenom odredbe čl. 366. u vezi s čl. 358. st. 3. ZPP-a odbacio žalbu i dopunu žalbe umješača na strani tuženika Sandre Evačić kao nedopuštenu.

Zagreb, 19. svibnja 2026.

Predsjednica vijeća
Lenka Ćorić

